

VEDERGÄLLNINGEN /
OM ALLA DE BERG VOR´ AV RÖDASTE GULL

Eb-dur

"Om alla de berg vor´ av rödaste gull och allt vatten vore vant uti vin
Långt hellre ville jag önska att du vore vännen min
Långt hellre ville jag önska att du vor´ allra kärestan min."

"Men hur har du nu fått en sådan en lust och en sådan begäran till mig?
Så res nu upp till min kära faders gård och säg att du mig begär!
Så res nu upp till min kära faders gård och säg att du mig begär!"

"Igår var jag upp till din kära faders gård men din fader han svarade mig: Nej!
Så skönaste jungfru, tag rådet av dig själv och följ utur landet med mig!
Så skönsta jungfru, tag rådet av dig själv och följ utur landet med mig!"

Men när som de kom uti främmande land där fruar och mamseller gick så fin
"Så tog han sig en annan till vän och lämnade mig så allen.
Då tog han sig en annan till vän och lämnade mig så allen."

Det var uti månar, det var uti fem, det var i sju runda år omkring,
Då kom där den riddar´n till jungfruns faders gård, han var både halter och blind.

"Och kära svärfader, ni vare mig så huld, ni give mig ett litet stycke bröd!
Ty väl så minnes jag dagen jag visste av ingen alls nöd.
Ty väl så minnes jag dagen jag visste av ingen alls nöd."

"Stigen upp, stigen upp, I söner bägge två, och ge åt er far ett glas vin
Och be att han påminner sig den dan han svek allra kärestan sin!
Och be att han påminner sig den dan han svek allra kärestan sin!"

Och sönerna stego ur sängen, bägge två, och gav åt sin far ett glas vin
Men svärfadern tar sitt förgyllande svärd och hugger hans huvud utav.

Och fadern tog huvudet uti sin hand och la det i dotterens famn:
"Och har det nu varit allra kärestan din så må du begråta hans död!
Och har det nu varit allra kärestan din så må du begråta hans död!"

"Men huru kan jag väl begråta hans död, han är ju intet annat än mull."
Så vilja vi honom begrava allt uti en rosende lund.
Så vilja vi honom begrava allt uti en rosende lund.
- Denna dag, denna stund!

Redan från 1600-talet känner man till denna visa, som har mellaneuropeiska motsvarigheter och ofta går under namnet "Den otrogna riddaren". Den är nyare än de s.k. äkta medeltidsballaderna fastän den går i samma stil. I Finland har den upptecknats i många varianter före och efter sekelskiftet år 1900.

Tidens brus använder sig av en melodivariant efter Anna Karlsson från Sottunga. Texten baserar sig på en uppteckning år 1870 efter Arvid Nyberg från Pernå.

Melodisticket i stroferna 5 och 8 är komponerat av Tidens brus för att betona textens dramatik.